

Константин Величков

X. O, клетки пилци...

О, клети пилци! Цял лесът
за тях в засада е обърнат
и те изплащат с грозна смърт
светата жалба да се върнат

в земята, дето светлина
за първи път ги й озарила,
де в топли гиздави гнезда
тях майка нежна е кърмила.

Не знаят ли каква съдба
ги чака в дългий път горките?
Любов към родната страна,

ти вливаш тая мощ в гърдите
дори на птичките, малките –
без страх да срещат и смъртта!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация

К. Величков. Съчинения в пет тома. Подбор и редакция: Илия Тодоров. Български писател, С. 1986

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6342>]